

Tři králové jsou známé postavy. Dokonce se dostali i do běžného občanského kalendáře. Původní biblické postavy – totiž mudrci od východu – jsou známi méně. Jak přesně došlo k proměně neudaného počtu mudrců na tři krále, už asi nikdy nikdo nezjistí. Obě dvě verze – ta biblická i ta lidová – však uchovávají stejný popis darů, přinesených novorozenému Ježíšovi.

Zlato, kadidlo, myrha – vzácné zboží v tehdejší obchodu. A vlastně i v dnešním. Ty dary nevypovídají pouze o štědrosti cizokrajných hostů. Ty dary jsou přesně cílené a jako mnoho detailů v Písmu svatém mají i ony mnohem širší význam. Ale po pořádku.

Napřed zlato – drahý kov. Podnes jeden z nejcennějších. Vyjadřuje nejen bohatství, ale jelikož je chemicky velmi stabilní, vyjadřuje i stálost a vytrvalost. Když jsme chystali svatbu, pořídili jsme si stříbrné prstýnky, poněvadž se nám více líbí. Když se to dozvěděla babička, byla z toho celá špatná. Stříbro ji nepřípadalo dost důstojné, dost vhodné pro znázornění manželského stavu. Od nepaměti se zlatem vyjadřovala síla státu. (Vzpomenete si ještě, že na bankovkách býval nápis že „sú kryté zlatom a inými aktívami Státnej banky československej“?) Také král vyjadřoval svou zámožnost ve zlatě – obrovský kus

zlata nosívali králové na hlavě všem na očích. Zlato je kov královský. Proto mudrci přinášejí zlato – chtějí v Ježíšovi uctít narozeného krále. Ježíš je král.

Druhým darem je kadidlo. My evangelíci s ním do kontaktu přijdeme jen výjimečně. Kdo si chce přičichnout, ten si ale může zajít na nějakou slavnou mši do katolického kostela. Kadidlo hrálo odpradáвна významnou roli při bohoslužbách. Dočteme se o něm ve Starém zákoně, hojně se používalo i v pohanských kultech. Zprvu snad mělo trochu zastřít pach ze zabitých obětních zvířat, později svou vůní mělo nahradit vůni obětí. Kouř vytváří zvláštní atmosféru, vstupá k nebesům jako lidské modlitby. Kde voní kadidlo, tam je cítit náboženství, tam je cítit bohoslužbu. Proto kadidlo patřilo a patří do kompetence kněží. Mudrci přinášejí zlato – chtějí v Ježíšovi uctít kněze, který vykoná za lidi patřičné úkony před Bohem. Ježíš je kněz.

A do třetice myrha. Tu známe nejméně. Vlastně ji neznáme vůbec. (Jak praví úsměvná příhoda z hodiny náboženství – děti znají zlato i kadidlo, myrhu považují za láhev sektu pro Josefa s Marii.) Vonná pryskyřice afrického keře se původně se používal podobně jako kadidlo. Jenže byla tuze vzácná. Byla drahá natolik, že se nevyvažovala zlatem – zlato ji muselo převážít, nikoliv vyvážit! Přidávala se a přidává jako příměs do cenných olejů. Takových, jaké se ve starověku používaly k pomazání do služby. Proroci bývali znamenáni olejem, jakožto zmocnění Bohem, mluvit o Božích věcech. (Podobně myropomazání v pravoslavných církvích.) Mudrci přinášejí kadidlo – chtějí v Ježíšovi uctít proroka, posla Božího. Ježíš je prorok.

Sestry a bratři, trojice darů naznačuje trojitý úkol Ježíšův. Král, prorok, kněz. Mluvení bylo dost – zkusme se ke Kristu obrátit v meditaci. Do ztišení nás uvede píseň 290,1-4 (Jdu klanět se ti k jeslím sám)

VÁNOČNÍ MEDITACE

Lýdie Cejpová

Bože,

od počátku jsme slýchali, že jsi svatý, svatý, svatý.

Tvá svatost Tě skrývala žádostivým očím,

pyšnému rozumu,

dotěrnému citu.

Napsal uživatel Jiří Tengler

Čtvrtek, 21 Leden 2010 14:23 - Aktualizováno Čtvrtek, 21 Leden 2010 14:24

Mohli jsme zaslechnout mohutnou harmonii zemských i nebeských
chórů,

které Tě dnem i nocí chválí,

po Tobě volala neuhasitelná žízeň naší duše,

k Tobě křičela nouze lidského pokolení,

k Tobě se obracela těžká otázka lidských dějin.

Nenechal jsi nás bez znamení:

o Tobě svědčili **proroci**,

Tvou moc předznamenal ***králové***,

Tvé obětovné slitování ***knězi***,

a přece jsi zůstával skryt.

Všecka Tvá zjevení tíhla ke zjevení jedinému,

všecka Tvá promluvení k slovu poslednímu.

Bože náš,

Ty jsi svatý, a co jsme my před Tebou?

Kratičký je náš život,

nepatrné naše poznání,

malé je naše srdce, a obtíženo troufalostí,

pošpiněno pýchou,

a přece je nepokojné, dokud nespočine v Tobě.

Chce se dotknout samého počátku,

chce dohlédnout, co bude na konci,

touží mít podíl na věčnosti.

My hříšní prahneme po čistotě,

my nespravedliví po spravedlnosti,

my bezbožní po Tobě, **Bože** Jákobův,

Bože otců našich,

ó, **Bože** náš.

Napsal uživatel Jiří Tengler

Čtvrtek, 21 Leden 2010 14:23 - Aktualizováno Čtvrtek, 21 Leden 2010 14:24

Ó, bys protrhl nebesa a sestoupil,

ó, bys protrhl nebesa a sestoupil.

Popatřiž s nebe

a pohleď z příbytku svatosti své a okrasy své.

Kdež jest horlivost Tvá a veliká síla Tvá?

Kde množství milosrdenství a slitování Tvých?

Ačkoliv jsme jako nečistý my všichni

a jako roucho ohyzdné všechny spravedlnosti naše

... a není žádného, ježto by vzýval jméno Tvé...

a probudil se k tomu, aby se chopil Tebe,

... ale již, ó Hospodine, Ty jsi Otec náš,

my hlína, Ty pak učinitel náš,

a tak jsme všichni dílo ruky Tvé ...

Ó, vzhledniž, prosíme,

Napsal uživatel Jiří Tengler

Čtvrtek, 21 Leden 2010 14:23 - Aktualizováno Čtvrtek, 21 Leden 2010 14:24

ó, vzhlédniž, prosíme,

všichni my lid Tvůj jsme.

Ó, bys protrhl nebesa a sestoupil,

aby se od přítomnosti Tvé hory rozplynouti musily.

Pane Ježíši,

můj chudičký Spasiteli, v betlémském chlévě zrozený,

Napsal uživatel Jiří Tengler

Čtvrtek, 21 Leden 2010 14:23 - Aktualizováno Čtvrtek, 21 Leden 2010 14:24

Ty jsi ten **prorok**,

Ty jsi ten **král**,

Ty jsi ten **kněz**,

ten jednorozený Syn Otcův,

a dána je Ti všeliká moc na nebi i na zemi.

Všichni proroci,

všichni králové,

všichni knězi staré smlouvy

byli pouze služebníky Tvého slova, Tvé lásky, Tvé moci,

Tvého prostřednictví, Tvé svatosti.

Všecka lidská sláva se stala směšnou,

všecka lidská moc se stala problematickou a dočasnou,

všecka lidská spravedlnost se ukázala jako falešná

vedle Tvé **slávy**,

Napsal uživatel Jiří Tengler

Čtvrtek, 21 Leden 2010 14:23 - Aktualizováno Čtvrtek, 21 Leden 2010 14:24

vedle Tvé ***moci***,

vedle Tvé ***svatosti***.

A není slova, které by nás pozdvihlo, mimo Tvé slovo —

Tys pravý ***prorok***.

A není vlády, jíž bychom se mohli kořit —

Tys pravý ***král***.

A není oltáře, k němuž bys byl připoután —

Tys pravý **kněz**.

Nikdy jsi neoblékl prorocký plášť,

ani purpur králů,

ani ornát knězi.

Žádný oheň na Tvé slovo nespálil proroky Bálovy jako za dnů Eliáše,

královna ze Sáby neopěvovala Tvou moudrost jako kdysi
Šalomounovu,

a ze svého chrámu jsi byl vykázán až na horu Golgatu.

Všecko bylo prorokováno,

a přece bylo všecko jiné,

když jsi protrhl nebesa a sestoupil.

Čeho oko nevidalo, ani ucho neslýchalo,

ani na srdce lidské nevstoupilo,

připravil Bůh těm, kteří jej milují.

Neboť známe milost Pána našeho Jezukrista,

že pro nás učiněn jest chudý, jsa bohatý,

abychom my jeho chudobou zbohatli.

Kterýž jsa v způsobu Božím,

sebe samého zmařil,

způsob služebníka přijav,

podobný lidem učiněn.

A v způsobu nalezen jako člověk, ponížil se,

poslušný byv až do smrti, a to smrti kříže.

Pane můj,

nauč mne vidět Tvou slávu v Tvém ponížení,

Tvou moc v Tvé bezmoci,

Tvé božství v Tvém lidství.

Ty jsi ten, který byl, jest a který má přijít.

Napsal uživatel Jiří Tengler

Čtvrtek, 21 Leden 2010 14:23 - Aktualizováno Čtvrtek, 21 Leden 2010 14:24

Přijdi tedy, Pane Ježíši.

Ó, přijd'.

288, 307, 290, 656, 301

Kázání a meditace na první neděli po vánocích 27.12.2009 □ □ □ □ □ □ □ □